

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z powództwa Stowarzyszenia "T." działającego na rzecz J. W., J. W.
przeciwko H. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o zwrot kosztów podróży służbowej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 13 czerwca 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda J. W.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w S.

z dnia 27 kwietnia 2016 r., sygn. akt VII Pa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2400 (dwa tysiące czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 27 kwietnia 2016 r., VII Pa (...) Sąd Okręgowy w S. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w S. z 10 lipca 2015 r., IX P (...), zasądzający od H. Sp. z o.o. (pozwany) J. W. (powód), na rzecz którego działało Stowarzyszenie „T.” w P., kwotę 25.584,47 zł wraz z odsetkami ustawowymi od 1 lipca 2013 r. do dnia zapłaty, w ten sposób, że oddalił powództwo. Ponadto Sąd Okręgowy obciążył powoda kosztami procesu oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.691,08 zł, tytułem zwrotu spełnionego świadczenia.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Okręgowego wniósł powód, zaskarżając go w całości. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance jej oczywistej zasadności, której powód dopatruje się w naruszenie przez Sąd Okręgowy przepisów art. 18 § 1 i § 2 k.p. oraz art. 77⁵ § 4 k.p., a także na potrzebie wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, tj. art. 77⁵ § 5 k.p.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwany wniósł o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania oraz zasądzenie kosztów procesu w postępowaniu kasacyjnym, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Problemy prawne, przedstawione przez powoda w skardze kasacyjnej zostały już rozstrzygnięte przez Sąd Najwyższy w wyrokach z 13 sierpnia 2015 r., II PK 241/14 (LEX nr 2026878) i z 15 września 2015 r., II PK 248/14 (LEX nr 1816556). Zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym w przywołanych wyrokach, brak jest podstaw dla przyjęcia założenia, zgodnie z którym uzgodniona w umowie o pracę i wypłacana kierowcom kwota ryczałtu za dzień podróży służbowej w wysokości 40 Euro (określana mianem diety) obejmuje jedynie koszty wyżywienia, bez pokrywania zryczałtowanych kosztów noclegu kierowcy.

Z uwagi na fakt, iż skarżący nie przedstawił argumentacji przemawiającej za dokonaniem innej kwalifikacji „diety” wypłacanej przez pozwanego, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.